

आत्मनाचदेहेनाप्युपस्पृशंति ॥ १७ ॥ १८ ॥ लब्धं जन्मयैस्तैः पुरुषैः सात्विकादिस्वकृतेन कर्मणा दिव्यादिगतय आत्मनो विधीयंते साध्यंते हिय
स्मात् सर्वा एव गतयः कर्मानुसारेण सर्वेषां भवंति यस्य वर्णस्य यद्विधानं मोक्षप्रकारः संन्यासवनस्थत्वादितदनतिक्रमेणास्मिन्नेव वर्षे नृणामपवर्गश्च
भवति एतच्च कर्मादिबहुसाधनसंभवाभिप्रायेणोक्तम् न त्वन्यत्रापवर्गाभावेन तदुपर्यपि बादरायणसंभवादिति देवानामपि मोक्षस्य सूचितत्वात्
॥ १९ ॥ अपवर्गस्वरूपमाह योऽसाविति अनात्म्ये आत्मनि भवमात्म्यं रागादितद्रहिते अनिरुक्ते वाचामगोचरे अनिलयने अनाधारे अनन्यनि

एतासामपोभारत्यः प्रजानामभिरेव पुनंतीनामात्मना चोपस्पृशंति ॥ १७ ॥ चंद्रवशाताम्रपर्णी अवटोदाकृत
मालावैहायसी कावेरी वेणी पयस्विनी शर्करावर्तातुंगभद्रा कृष्णा वेण्या भीमरथी गोदावरी निर्विध्या पयोष्णी
तापी रेवा सुरसानर्मदा चर्मपवती सिंधुः अंधः शोणश्च नदी महानदी वेदस्मृती ऋषिकुल्या त्रिसामा कौशिकी
मंदाकिनी यमुना सरस्वती दृषद्वती गोमती सरयूरोधस्वती सप्तवती सुषोमा शतद्रुश्चंद्रा भागामरुद्धा वितस्ता अ
सिक्री विश्वेति महानद्यः ॥ १८ ॥ अस्मिन्नेव वर्षे पुरुषैर्लब्धं जन्मभिः शुक्ललोहितकृष्णवर्णेन स्वारब्धेन कर्मणा
दिव्यमानुषनारकगतयो बद्धय आत्मन आनुपूर्व्येण सर्वाद्येव सर्वेषां विधीयंते यथा वर्णविधानमपवर्गश्चापि
भवति ॥ १९ ॥ योऽसौ भगवति सर्वभूतात्मन्यनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयने परमात्मनि वासुदेवेऽनन्यनिमित्तभ
क्तियोगलक्षणो नानागतिनिमित्ताऽविद्याग्रंथिरंधनद्वारेण यदा हि महापुरुषपुरुषप्रसंगः ॥ २० ॥ एतदेव हि दे
वा गायंति अहो अमीषां किमकारि शोभनं प्रसन्न एषां सिद्धुतस्वयं हरिः ॥ यैर्जन्मलब्धं नृषु भारताजिरे मुकुंद
सेवोपयिकं स्पृहाहिनः ॥ २१ ॥

मित्तोऽहेतुको भक्तियोग एव लक्षणं स्वरूपं यस्य कथं भवति नानागतीनां निमित्तं योऽ
विद्याग्रंथिः तस्य रंधनं छेदनं तद्वारेण महापुरुषपुरुषाविष्णुभक्तास्तैः प्रकृष्टः संयोगो यदा भवति तदा ॥ २० ॥ एतदेव मानुष्यमेव सर्वपुरुषार्थसाध
नं गायंति अमीषामेभिः उतस्वित् अथवा स्वयमेव साधनं विनैव हरिरेषां प्रसन्नोऽभूत् एवं भूतस्य पुण्यस्य दुष्करत्वात् भारताजिरे भारतांगणे नः केव
लं स्पृहैव यत्र तन्मुकुंदसेवोपयोगिनृषु जन्मयैर्लब्धम् ॥ २१ ॥